

НАЦІОНАЛЬНЕ АНТИКОРУПЦІЙНЕ БЮРО УКРАЇНИ

Головний підрозділ детективів

вул. Василя Сурикова, 3, м. Київ, 03035, тел.: (044) 246-33-59, факс: 246-33-27
<http://www.nabu.gov.ua>; e-mail: document@nabu.gov.ua, info@nabu.gov.ua

27.09.2019 № ОДЧ-188/32561

На № _____ від _____

Мельнику Миколі Володимировичу

Національним антикорупційним бюро України (далі - Національне бюро) розглянуто Ваш запит, щодо надання інформації про розслідування кримінального провадження, його учасників та стану досудового розслідування щодо посадових осіб Львівського обласного клінічного перинатального центру.

У межах компетенції інформуємо, що частиною другою статті 19 Конституції України визначено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України.

В той же час, статтею 32 Конституції України визначено, що ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України. Не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Відповідно до абзацу 2 частини 1 статті 1 Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» завданням Національного бюро є протидія кримінальним корупційним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці.

Частиною 5 статті 216 Кримінального процесуального кодексу України (далі - КПК) визначено перелік кримінальних правопорушень, які підслідні детективам Національного бюро, і лише за наявності умов, передбачених даною нормою.

Пунктом 8 частини 1 статті 16 Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» передбачено, що Національне бюро звітує про свою діяльність у порядку, визначеному цим Законом, та інформує суспільство про результати своєї роботи.

Відповідно до статті 26 Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» щороку не пізніше 10 лютого та 10 серпня Національним бюро подається Президенту України, Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України письмовий звіт про діяльність Національного бюро протягом попередніх шести місяців, який, крім іншого, містить відомості про кількість осіб, щодо яких

складено обвинувальні акти стосовно вчинення ними кримінальних правопорушень, віднесених Законом до підслідності Національного бюро.

Пунктом 3 частини 1 статті 21 Закону України «Про громадські об'єднання» передбачено право громадського об'єднання одержувати у порядку, визначеному Законом, публічну інформацію, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації.

У відповідності до статті 19 Закону України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) запит на інформацію – це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

Не є інформаційним запитом звернення, для відповіді на яке, необхідно створити інформацію, крім випадків, коли розпорядник інформації не володіє запитуваною інформацією, але зобов'язаний нею володіти (пункт 1 частина 1 стаття 22 Закону).

Згідно із статтею 1 Закону публічна інформація - це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Постановою Пленуму Вищого адміністративного суду України №10 від 29.09.2016 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації» передбачено, що визначальним для публічної інформації є те, що вона заздалегідь зафіксована будь-якими засобами, на будь-яких носіях та знаходилася у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, може бути зібрана і надана без значних інтелектуальних зусиль (наприклад, без проведення додаткового змістового аналізу).

Враховуючи вище наведені обставини, облік з питань, порушених у Ваших запитах, не ведеться та не формується, надання інформації з урахуванням положень статті 3 Закону не є можливим.

Поряд з цим, відповідно до частини 1 статті 21 Закону України «Про інформацію», інформацією з обмеженим доступом є конфіденційна інформація, таємна та службова інформація.

Згідно частини 1 статті 8 Закону, таємною є інформація, яка містить таємницю досудового розслідування. Порядок доступу до таємної інформації регулюється цим Законом та спеціальними законами (частина 2 статті 8 Закону).

За результатами застосування трискладового тесту, вказаного у частині 2 статті 6 Закону зазначаємо, що обмеження доступу до інформації в цій частині здійснено виключно в інтересах національної безпеки, громадського порядку, з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно та для підтримання неупередженості правосуддя. Розголошення даної інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам.

При цьому, шкода від оприлюднення інформації, яка є таємницею досудового розслідування, переважає суспільний інтерес в її отриманні з огляду на таке.

У відповідності до частини 2 статті 222 КПК відомості досудового розслідування можна розголошувати лише з письмового дозволу слідчого або прокурора і в тому обсязі, в якому вони визнають можливим, а частиною 1 статті 1 КПК передбачено, що порядок кримінального провадження на території України визначається лише кримінальним процесуальним законодавством України.

Крім цього, статтею 387 Кримінального кодексу України передбачено кримінальну відповідальність за розголошення даних оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування без письмового дозволу прокурора, слідчого або особи, яка провадила оперативно-розшукову діяльність, даних оперативно-розшукової діяльності або досудового розслідування особою, попередженою в установленому законом порядку про обов'язок не розголошувати такі дані.

Враховуючи вищевикладене, а також завдання кримінального провадження, визначене статтею 2 КПК України, яким, в тому числі є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, запитувана інформація стосовно наявності розслідувань, статусу учасників кримінального провадження, результатів досудового розслідування щодо певних громадян та суб'єктів господарювання, не підлягає розголошенню.

Також роз'яснюємо, що частиною 1 статті 23 Закону встановлено, що рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені до керівника розпорядника, вищого органу або суду.

З повагою

**В.о. керівника
Четвертого підрозділу детективів
Головного підрозділу детективів**

А.Богачов

